

РЕШЕНИЕ

№ 32170

гр. София, 13.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 06.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7203** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост (ЗОС).
Образувано е по жалба от Я. М. Я., чрез пълномощника адв. А. Т. – САК, срещу Заповед № РД-58-5/21.04.2011г., издадена от кмета на Столична община - район „Младост“, с която на основание чл. 46, ал. 2 ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО) е прекратен сключеният договор за наем от 23.09.2003г. със семейството на Я. М. Я. за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]08, състоящо се от стая, дневна, кухня и обслужващи помещения /АОС № 253/13.10.1997г. на СО – район „Младост“/.
С жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на процесната заповед, като се твърди, че е немотивирана и е издадена в нарушение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 4 АПК, както и е нарушен принципът на съразмерност по см. на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 АПК. По изложените подробни съображения се прави искане за отмяна на оспорения акт и присъждане на сторените по делото разноски.
В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Представя писмени бележки, с които се доразвиват изложените доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед.
Ответникът – кметът на СО - район „Младост“, в съдебното заседание се представлява от юрк. Ц., която взема становище за неоснователност на жалбата и прави искане за отхвърлянето ѝ. Представя писмени бележки по делото.
Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във

връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Липсва спор по делото, а и се установява от представената административна преписка, че със Заповед № 75 от 20.08.2003г. на кмета на СО – район „Младост“ жалбоподателят Я. М. Я. и членовете на семейството му са пренастанени в общинско жилище, находящо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес]08, състоящо се от стая, дневна, кухня с обслужващи помещения и прилежащо мазе № 10.

Не е спорно, а и е видно от представения с преписката акт за частна общинска собственост № 253 от 13.10.1997г., съставен на основание чл. 2, ал. 1, т. 6 ЗОС за апартаменти в блок 430,[жк], че процесното жилище, представляващо ап. 108 във вх. 4, е частна общинска собственост. Приложен е и акт за частна общинска собственост № 3430 от 18.05.2023г., съставен на основание чл. 2, ал. 1, т. 2 и чл. 59, ал. 1 ЗОС за апартамент № 108, ет. 3, вх. 4, [жилищен адрес] ж.к. "Младост 4, к идентификатор 68134.4089.126.13.108, състоящ се от една стая, дневна, кухня и обслужващи помещения, със застроена площ от 69,10 кв.м., прилежащо мазе № 10, с площ от 3,25 кв.м и припадащите се 3,710 % ид. части от общите части на вход 4 и от правото на строеж върху земята с идентификатор 68134.4089.126.

Въз основа на издадената настанителна заповед на 23.09.2003 г. между СО – район „Младост“, като наемодател, и Я. М. Я. е сключен договор за наем по ЗОС. С клаузата на чл. 5.2 и 5.3 от договора е предвидено, че се прекратява поради неплащане наемната цена или на припадащата се част от консумативните разноски за повече от два месеца и поради системно /повече от три пъти за срок от една година/ забавяне плащането на наемната цена или на припадащата се част от консумативните разноски.

С обжалваната пред настоящата съдебна инстанция Заповед № РД-58-5/21.04.2011г., издадена от кмета на Столична община - район "Младост", въз основа на доклад № 5/13.04.2011г. и на основание чл. 46, ал. 2 ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НРУУРОЖТСО е прекратен сключеният договор за наем от 23.09.2003г. със семейството на Я. М. Я. за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]08, състоящо се от стая, дневна, кухня и обслужващи помещения /АОС № 253/13.10.1997г. на СО – район „Младост“/. Изложени са мотиви относно наличието на основанието по чл. 33, ал. 1, т. 1 от НРУУРОЖТСО, като е посочено, че жалбоподателят дължи за общинското жилище: наем за м. 04.2011г. в размер на 71,49 лв., вкл. законовата лихва; такса смет за 2009г. и 2010г. в размер на 138,62 лв., вкл. законовата лихва; към "Топлофикация" ЕАД - 5931,79 лв. /за период от м. 01.2007г. до м. 02.2011г./ и съдебни в размер на 2702,68 лв. /за период от м. 03.2004г. до м. 03.2006г./; към "Софийска вода" АД - 1123,43 лв. Със заповедта е наредено общинското жилище да се освободи от Я. М. Я. в 14-дневен срок от получаването ѝ.

С преписката е представен и цитираният доклад № 5/13.04.2011г. до кмета на район "Младост", изготвен от С. Д., в който е изложено, че за общинското жилище се дължат горепосочените суми за наем, такса смет и консумативни разноски и въз основа на тези констатации е направено предложение за издаване на заповед за прекратяване на наемното правоотношение със семейството на Я. М. Я. на основание чл. 33, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НРУУРОЖТСО.

Видно от доказателствата по делото, до жалбоподателя е изпратено по пощата писмо, съдържащо данни за издадената заповед, което е върнато като непотърсено от получателя /л.98 от делото/. По преписката е приложен протокол от 26.05.2011г., съставен от служители на район "Младост" за посещение на посочената дата на общинското жилище по повод връчване на заповед на кмета на района № РД-58-5/21.04.2011г. за прекратяване на наемните правоотношения със семейството на Я. М. Я. и поради факта, че заповедта, изпратена с писмо и обратна разписка, е върната като

неполучена. Посочено е, че след многократни позвънявания е установено, че обитателите отсъстват и заповедта е залепена на входната врата и е съобщена чрез залепване на уведомление във фоайе - I ет. в сградата на районната администрация. По делото не са ангажирани доказателства за залепване на оспорената заповед на входната врата на жилището, както и за поставяне и сваляне на обявление в районната администрация.

Във връзка с издадената заповед и изготвен доклад с рег. № РМЛ18-ГР94-811-[10]/02.04.2026г. от началник на отдел "УОСЖП" е отправена покана за доброволно освобождаване на общинско жилище с рег. № РМЛ18-ГР94-811-[11]/15.04.2026г. до жалбоподателя, с която е определен едномесечен срок за доброволно освобождаване. Посочено е, че поканата се счита за уведомление по чл. 26, ал. 1 АПК за образуване на производство по чл. 65, ал. 1 ЗОС за принудително изземване на имота при липса на доброволно изпълнение.

Видно от представеното известие за доставяне /л. 31 от делото, гръб/, поканата за доброволно изпълнение е връчена на жалбоподателя на 29.04.2026г.

Подадено е възражение с вх. № РМЛ18-ГР94-811-[12]/08.05.2026г., с което жалбоподателят възражава срещу поканата за доброволно изпълнение и отказва изпълнение, като сочи, че липсва валидно правно основание за това. Излага съображения, че заповедта за прекратяване на наемното правоотношение не му е връчвана, а от издаването ѝ да момента е изминал значителен период от време, през който общината фактически е продължила да приема наемни плащания и да търпи ползването на имота. Поддържа, че дори да е било налице основание за издаването ѝ и отстраняването му от имота през 2011г., то същото основание е отпаднало и към момента на връчване на поканата за доброволно изпълнение такова не е налице.

С възражението е представена приходна квитанция от 14.04.2026г. за заплатени наемни вноски за м. май - юни 2026г., а допълнително с жалбата в съдебното производство са представени доказателства за заплащане на наемна цена за м. юли и август 2026г.

С писмо с рег. № РМЛ18-ГР94-811-[13]/19.05.2026г. на зам.-кмет на СО - район "Младост" жалбоподателят е уведомен, че възражението му е разгледано, като изложените в него факти и обстоятелства са взети предвид. Независимо от това, същото не води до спиране или прекратяване на административната процедура, която продължава по установения законов ред. Видно е от извършеното отбелязване, че копие от писмото е връчено на Я. Я. на 26.05.2026г.

Със заявление с вх. № РМЛ26-ГР94-2026/28.05.2026г. по описа на СО - район "Младост" жалбоподателят е поискал да му бъде издаден заверен препис от Заповед № РД-58-5/21.04.2011г.

Във връзка с горното е изготвено писмо с рег. № РМЛ26-ГР94-2026-[1] от 08.05.2026г., съобразно което оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 02.06.2026г., удостоверено с подпис на лицето.

С констативен акт рег. № РМЛ18-ГР94-811-[14]/02.06.2026г., изготвен от длъжностни лица от отдел "УОСЖП", район "Младост", е констатирано, че жилището не е освободено и следва да бъде издадена заповед за изземване.

От представения протокол от 10.06.2026г. се установява, че на посочената дата длъжностни лица от районната администрация са посетили общинското жилище, находящо се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] във връзка с връчване на Заповед за изземване на жилище № РМЛ26-РД48-3/05.06.2026г. на Я. Я. /приложена по делото/. Удостоверено е, че е залепено съобщение на входната врата поради отсъствие на последния от жилището и съобщението е обявено и на информационното табло в сградата на районната администрация.

Представени са с преписката писмени доказателства за уведомяване на жалбоподателя относно неспазване на наемния договор, в това число писмо с изх. № ЖН-94-00-23/08г./16.08.2008г., без данни за връчването му на жалбоподателя, писмо с изх. № ЖН-94-00-23/2008г. от 12.07.2010г.,

върчено на П. Я. на 06.08.2010г., заявление от 31.08.2010г. от П. Я., с което към наемното досие са приложени доказателства за изплащане на задължения към "Софийска вода", декларация от 30.03.2011г. от Я. Я., с която е деклариран, че е уведомен за задълженията към "Топлофикация" ЕАД, както и проведена кореспонденция с "Топлофикация" ЕАД за задължения за периоди извън процесния.

Със заявление с вх. № ЖН-94-00-16/06 от 08.06.2011г. от П. П. Я. към наемното досие са приложени квитанции за платени консумативи, вкл. за заплатени наемни вноски, такса битови отпадъци и погасени задължения към "Софийска вода" АД / л. 94 - 97 от делото/.

Представено е уведомление с № РМЛ18-ГР94-811 от 19.03.2018г. до жалбоподателя за представяне в тримесечен срок от получаването му на квитанции за платени консумативи, служебна бележка от етажната собственост след плащане на дължимите режийни разноски и фонд "Ремонт и обновяване", както и копие от книга на собствениците с лицата, записани в общински имот, като е посочено, че горното е необходимо за подписване на нов договор за наем по чл. 22, ал. 1 от НРУУРОЖТСО. Видно от протокол от 16.05.2018г., служители на район "Младост" са посетили адреса на общинското жилище и поради отсъствие на обитателите са залепили писмото на входната врата.

Представени са уведомления от "Топлофикация София" ЕАД за неплатени задължения към дружеството от 24.10.2019г. и от 31.10.2019г., покана с рег. № РМЛ18-ГР94-811-1/10.02.2020г. на СО - район "Младост" за погасяване на задълженията за общинското жилище за наем от м. 11.2019г. до м. 01.2020г., такса битови отпадъци и задължения към "Топлофикация София" ЕАД или за представяне на сключени споразумения за разсрочено плащане, изпратена по пощата и върната като непотърсена от адресата, покана за плащане на задълженията към "Топлофикация София" ЕАД, върчена на Я. Я. на 11.08.2020г., и покана за плащане на задължения към "Софийска вода" АД, върчена на 21.09.2020г. на П. Я..

Видно от покана за доброволно плащане на общински жилищен имот с рег. №РМЛ18-ГР94-811-3/16.10.2020г., жалбоподателят е приканен в 14-дневен срок да внесе дължими суми за такса битови отпадъци, ведно със законната лихва, за периода от 30.09.2015г. до 30.09.2020г., консумативи към "Топлофикация София" ЕАД за периода от 07.2010г. до 07.2020г. съгласно постъпила справка от "Топлофикация София" ЕАД с вх. № РМЛ20-ТД26-962/26.06.2020г., към "Софийска вода" АД за периода до 31.05.2020г.

Приложени са и справка за неплатени суми за такса битови отпадъци за периода от 30.09.2015г. до 30.09.2020г. и справка за неплатена наемна цена за м. 09.2020г. в размер на 70,89 лв., и двете към дата 14.10.2020г.

Във връзка с върчена на 25.01.2021 г. покана за плащане на задължения към "Софийска вода" ЕАД със заявление с рег. № РМЛ18-ГР94-811-5 от 28.01.2021г. жалбоподателят е представил в районната администрация споразумителен протокол № СВ630000018024/02.10.2020г. за разсрочено плащане и разписки за извършени плащания.

По преписката е приложено споразумение от 08.09.2020г., сключено между "Топлофикация София" ЕАД и Я. М. Я. на основание чл. 365 ЗЗД, по силата на което страните са се споразумели за заплащане на непогасени задължения към топлофикационното дружество за периода от м. 05.2018г. до м. 07.2020г. при спазване на посочения погасителен план. Приложена е разписка за заплатена първа вноска по приетия погасителен план от 08.09.2020г.

С покана за доброволно плащане за общински жилищен имот от 28.09.2022г., върчена на 04.10.2022г., жалбоподателят е приканен в 14-дневен срок да внесе дължимите суми за топлинна енергия и услуга дялово разпределение към "Топлофикация София" ЕАД в размер на 5881,16 лв., ведно със законната лихва, за периода от м. 09.2020г. до м. 07.2022г. и да представи доказателства

за извършеното плащане в деловодството на район "Младост". Включено е предупреждение, че съгласно чл. 46, ал. 1, т. 1 от Закона за общинската собственост неплащането на наемната цена или консумативните разноски за повече от 3 месеца е основание за прекратяване на наемното правоотношение, а в случай че жалбоподателят не предприеме действия за погасяване на дължимите суми, районната администрация ще пристъпи към процедура по прекратяване на наемните правоотношения.

Изготвена е покана с идентично съдържание с рег. № РМЛ18-ГР94-811-9/03.08.2023г., връчена на жалбоподателя на 10.08.2023г., за дължими суми за топлинна енергия и услуга дялово разпределение за периода от м. 09.2020г. до м. 06. 2023г.

С писма с рег. № РМЛ18-ГР94-811-6/8.04.2022г. и рег. № РМЛ18-ГР94-811-8/29.03.2023г. на зам.-кмет на район "Младост" - СО Я. Я. е уведомен, че в срок от 30 дни, считано от деня, следващ този на получаване на известието, следва да представи в деловодството на районната администрация необходимите документи за актуализация на наемното досие.

Други относими доказателства не са ангажирани от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е извършена с определението от 16.06.2026г. за насрочване на делото, като съдът е приел, че са налице положителните условия, съответно липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на оспорване по чл. 159 АПК. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде съдебно оспорен за законосъобразност и от лице с правен интерес от оспорването (чл. 147, ал. 1 АПК), в качеството на неблагоприятно засегнат адресат. При наличните по делото данни за съобщаване на оспорената заповед на жалбоподателя на 02.06.2026г., което обстоятелство не се и оспорва от страна на ответника, съдът приема, че жалбата е подадена при спазване на преклузивния 14-дневен срок съгласно чл. 149, ал. 1 АПК. Изложените мотиви по отношение допустимостта на съдебното оспорване се поддържат и към момента, поради настоящият съдебен състав намира, че жалбата се явява допустима и подлежи на разглеждане по същество.

При извършената на основание чл. 168 АПК проверка на законосъобразността на оспорената заповед на всички основания по чл. 146 АПК, а не само основанията, посочени от оспорващия, съдът приема, че жалбата, разгледана по същество, е основателна, като съображенията за този извод са следните:

Съобразно разпоредбата на чл. 46, ал. 2 ЗОБС наемното правоотношение се прекратява със заповед на органа, издал настанителната заповед. В заповедта се посочват основанията за прекратяване на наемното правоотношение и срокът за опразване на жилището, който не може да бъде по-дълъг от един месец. Чл. 33, ал. 2, изр. 1 от НРУУРОЖТСО също предвижда, че наемното правоотношение се прекратява със заповед на органа, издал настанителната заповед. По силата на чл. 19, ал. 1 от Наредбата настаняването се извършва със заповед от кмета на района по местонахождение на жилището. В случая имотът се намира в [населено място],[жк], съответно обжалваната заповед е издадена от кмета на район "Младост" - Столична община, който се явява компетентният да издаде заповедта за настаняване орган, както и компетентен да прекрати наемното правоотношение. Следователно, заповедта е издадена от компетентен административен орган и не се констатира порок по см. на чл. 146, т. 1 АПК.

Изискванията на чл. 46, ал. 2 ЗОБС и чл. 59, ал. 2 АПК относно формата и задължителните реквизити на административните актове са спазени, доколкото актът е в предписаната от закона писмена форма и са посочени фактически и правни основания за издаването му. Не се констатира несъответствия или противоречия между мотивите и разпоредителната част на акта.

Съдът приема обаче, че заповедта е издадена при съществено нарушение на

административнопроизводствените правила и в несъответствие с материалноправните разпоредби.

В разглеждания случай заповедта е издадена на основание чл. 46 ЗОБС вр. чл. 33 от НРУУРОЖТСО, които норми не съдържат специални правила за издаването на заповеди за прекратяване на наемни правоотношения за общински жилища, които да дерогират общите правила на АПК за издаване на индивидуален административен акт. На първо място, по делото не се установява заинтересованите лица да са уведомени за започване на производството за прекратяване на съществуващото наемно правоотношение в съответствие с изискванията на чл. 26 АПК, съобразно която норма за започване на производството се уведомяват известните заинтересовани граждани и организации освен заявителя. В тази връзка няма данни жалбоподателят да е бил уведомен за началото на административното производство. Доколкото обаче последният е реализирал правото си на обжалване на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение, като е имал възможността да организира и проведе в пълен обем своята защита в съдебното производство, включително като оспори писмените доказателства или представи нови такива, следва да се приеме, че неуведомяването на жалбоподателя в конкретния случай не представлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на заповедта само на това основание. Както се посочи, реализирано е правото на жалба срещу административния акт и при обжалването му по съдебен ред е гарантирано правото на защита на оспорващия.

При издаването на заповедта е допуснато нарушение на нормите на чл. 35 и чл. 36 АПК, тъй като органът не е изследвал всички обстоятелства от значение за случая и не е събрал съобразно задължението си за това необходимите доказателства относно релевантните обстоятелства, по-конкретно за какъв период и в какъв размер възлизат неплатените задължения за предоставеното за ползване общинско жилище, при което актът е постановен при неизяснена фактическа обстановка.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорената заповед обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта, и доколко същите изпълват състава на посоченото в заповедта правно основание за издаването му. Предпоставките, обуславящи законосъобразността на заповедта за прекратяване на правоотношение за наем на общинско жилище, са следните: да се касае за имот - общинска собственост, за който е налице наемно правоотношение, и да е налице някое от предвидените в чл. 46, ал. 1 ЗОБС основания за прекратяването му. Наличието в кумулативна даденост на посочените предпоставки поражда правомощието по чл. 46, ал. 2 ЗОБС на издателя на настанителната заповед да прекрати наемното правоотношение.

В разглеждания случай липсва спор между страните, а и се установи в производството по делото, че процесното жилище е общинско такова, представляващо апартамент № 108, находящ се в [жк], [жилищен адрес] за което е съставен акт за частна общинска собственост. Установи се, освен това, че в жилището са настанени жалбоподателят Я. М. Я. и членовете на семейството му.

Спорът между страните се съсредоточава по въпроса дали са налице материалноправните предпоставки за издаването на оспорения акт.

Както се посочи по-горе, оспорената заповед е издадена на основание чл. 46, ал. 2 ЗОБС и чл. 33, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НРУУРОЖТСО.

Съобразно чл. 46, ал. 1, т. 1 ЗОБС наемните правоотношения се прекратяват поради неплащане на наемната цена или на консумативните разноски за повече от три месеца. В съответствие с цитираната норма с клаузите на чл. 3.3 и чл. 3.5 от сключения между страните договор за наем от 23.09.2003г. е предвидено задължение за наемателя да заплаща редовно наемната цена и всички

разноски, свързани с ползването на жилището – електроенергия, отопление, вода, телефон и др., а съобразно чл. 5.2 и чл. 5.3 договорът се прекратява поради неплащане наемната цена или на припадащата се част от консумативните разноски за повече от два месеца и поради системно /повече от три пъти за срок от една година/ забавяне плащането на наемната цена или на припадащата се част от консумативните разноски. С разпоредбата на чл. 33, ал. 1, т. 1 от НРУУРОЖТСО /отм., но действаща към датата на издаване на оспорения акт/, на която административният орган се е позовал, е предвидено, че наемните правоотношения се прекратяват поради неплащане на наемната цена или на консумативните разноски за повече от 6 месеца.

В тази връзка от страна на административния орган е следвало да бъдат установени по период и размер твърдените задължения за незаплатени наемна цена, ТБО и консумативни разноски, което в случая не е изпълнено. Необходимо е било да се съберат и обсъдят съответните доказателства относно сочените в заповедта неплатени задължения, по-конкретно в какъв размер възлизат същите и за какъв период. Такива не са събрани в административното производство, като следва да се посочи, че представените с преписката писмени доказателства в тази връзка, вкл. изготвената справка за неплатени наеми и такса смет към 14.10.2020г., споразумителни протоколи, покани за доброволно плащане и уведомителни писма от „Топлофикация София“ ЕАД, касаят задължения за наемна цена, такса битови отпадъци и консумативни разноски за периоди след издаване на обжалвания административен акт. При това положение се налага изводът, че заповедта е издадена при неизяснена фактическа обстановка, а събраните в хода на производството доказателства не обосновават наличието на посочените в оспорената заповед обстоятелства.

При тези съображения настоящият съдебен състав приема, че е налице нарушение на административнопроизводствените правила, което се и отразява на приложението на материалния закон, тъй като ако органът беше събрал необходимите доказателства и обсъдил релевантните обстоятелства, би могло да се достигне до друг извод. Същото следва да се приеме за съществено, тъй като от една страна ограничава надлежното и свободно упражняване на правото на защита на адресата на акта, а от друга препятства проверката от съда на приложението на материалния закон от административния орган.

За пълнота на изложението необходимо е да се посочи, че заповедта е издадена и в несъответствие с целта на закона да се осигури жилище на хора с остри жилищни нужди, но без възможност за тяхното задоволяване при условията на свободно договаряне и при условията на пазара. В случая наемното правоотношение е прекратено без наличието на визираните в закона основания за това спрямо наемателя и в противоречие с така установената цел.

Предвид всичко гореизложено следва да се приеме, че жалбата е основателна, а оспорената в настоящото производство Заповед № РД-58-5/21.04.2011г., издадена от кмета на Столична община - район „Младост“, е незаконосъобразен административен акт и подлежи на отмяна.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски има жалбоподателят, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в негова полза следва да се присъдят своевременно претендираните и доказани разноски в общ размер от 525,11 евро - за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 08.06.2026г. При определяне размера на дължимите разноски съдът съобрази, че липсва своевременно направено от страна на ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Я. М. Я. Заповед № РД-58-5/21.04.2011г., издадена от кмета на Столична община - район „Младост“.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Я. М. Я. сумата от 525,11 евро, представляваща разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО на основание чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: